

τὰς καμήλους. καὶ ἔδωκεν ἄχυρα καὶ χορτάσματα ταῖς καμήλοις καὶ ὕδωρ νίψασθαι τοῖς ποσὶν αὐτοῦ καὶ τοῖς ποσὶν τῶν ἀνδρῶν
33 τῶν μετ' αὐτοῦ. ³³καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς ἄρτους φαγεῖν. καὶ εἶ-
πεν Οὐ μὴ φάγω ἕως τοῦ λαλήσαί με τὰ ῥήματά μου. καὶ εἶπαν
Λάλησον.

34 ³⁴Καὶ εἶπεν Παῖς Αβρααμ ἐγὼ εἰμι. ³⁵κύριος δὲ εὐλόγησεν τὸν
35 κύριόν μου σφόδρα, καὶ ὑψώθη· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ πρόβατα καὶ
μόσχους, ἀργύριον καὶ χρυσίον, παῖδας καὶ παιδίσκας, καμήλους
36 καὶ ὄνους. ³⁶καὶ ἔτεκεν Σαρρα ἡ γυνὴ τοῦ κυρίου μου υἱὸν ἕνα
τῷ κυρίῳ μου μετὰ τὸ γηράσαι αὐτόν, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὅσα ἦν
37 αὐτῷ. ³⁷καὶ ὤρκισέν με ὁ κύριός μου λέγων Οὐ λήμψη γυναῖκα
τῷ υἱῷ μου ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν Χανααίων, ἐν οἷς ἐγὼ παροικῶ
38 ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, ³⁸ἀλλ' ἢ εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου πορεύσῃ
καὶ εἰς τὴν φυλὴν μου καὶ λήμψη γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἐκεῖθεν.
39 ³⁹εἶπα δὲ τῷ κυρίῳ μου Μήποτε οὐ πορεύσεται ἡ γυνὴ μετ' ἐμοῦ.
40 ⁴⁰καὶ εἶπέν μοι Κύριος, ὅτι εὐηρέστησα ἐναντίον αὐτοῦ, αὐτὸς ἀπο-
στελεῖ τὸν ἄγγελον αὐτοῦ μετὰ σοῦ καὶ εὐοδώσει τὴν ὁδόν σου,
καὶ λήμψη γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἐκ τῆς φυλῆς μου καὶ ἐκ τοῦ οἴκου
41 τοῦ πατρός μου. ⁴¹τότε ἀθῶος ἔση ἀπὸ τῆς ἀράς μου· ἡνίκα γὰρ
ἐὰν ἔλθῃς εἰς τὴν ἐμὴν φυλὴν καὶ μὴ σοι δῶσιν, καὶ ἔση ἀθῶος
42 ἀπὸ τοῦ ὀρκισμοῦ μου. ⁴²καὶ ἐλθὼν σήμερον ἐπὶ τὴν πηγὴν
εἶπα Κύριε ὁ θεὸς τοῦ κυρίου μου Αβρααμ, εἰ σὺ εὐοδοῖς τὴν
43 ὁδόν μου, ἦν νῦν ἐγὼ πορεύομαι ἐπ' αὐτήν, ⁴³ἰδοὺ ἐγὼ ἐφέστηκα
ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος, καὶ αἱ θυγατέρες τῶν ἀνθρώπων τῆς
πόλεως ἐξελεύσονται ὑδρεύσασθαι ὕδωρ, καὶ ἔσται ἡ παρθένος, ἡ
44 ἣν ἐγὼ εἶπω Πότισόν με μικρὸν ὕδωρ ἐκ τῆς ὑδρίας σου, ⁴⁴καὶ
εἶπη μοι Καὶ σὺ πίε, καὶ ταῖς καμήλοις σου ὑδρεύσομαι, αὕτη ἡ
γυνή, ἣν ἠτοίμασεν κύριος τῷ ἑαυτοῦ θεράποντι Ισαακ, καὶ ἐν τούτῳ
45 γνῶσομαι ὅτι πεποίηκας ἔλεος τῷ κυρίῳ μου Αβρααμ. ⁴⁵καὶ
ἐγένετο πρὸ τοῦ συντελέσαι με λαλοῦντα ἐν τῇ διανοίᾳ εὐθύς
46 ἐπὶ τὴν πηγὴν καὶ ὑδρεύσατο. εἶπα δὲ αὐτῇ Πότισόν με. ⁴⁶καὶ
σπεύσασα καθεῖλεν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἀφ' ἑαυτῆς καὶ εἶπεν Πίε
σύ, καὶ τὰς καμήλους σου ποτιῶ. καὶ ἔπιον, καὶ τὰς καμήλους
47 μου ἐπότισεν. ⁴⁷καὶ ἠρώτησα αὐτήν καὶ εἶπα Τίνος εἶ θυγάτηρ;
ἡ δὲ ἔφη Θυγάτηρ Βαθουηλ εἰμι τοῦ υἱοῦ Ναχωρ, ὃν ἔτεκεν αὐτῷ

32 νίψασθαι S] > A || 35 ἀργυριον M] pr. και A || 37 ὠρκωσεν S ||
40 κυριος S] + ο θεος A | εξαποστελει A† | μετα σου > A*† || 41 ἀπο 10]
ἐκ A† | ἐμην φυλην 911] φ. μου A | σοι δωσιν M] tr. A || 43 τὴν πηγην
A† | ἐξελευσονται A] εκπορευονται S || 44 και συ/πιε 911] tr. S†, πιε συ
A | εαυτου θερ. A] θερ. αυτου S || 45 διανοια S] + μου A | ωμων A] +
αυτης S || 46 αυτης compl.] pr. ἐπι τον βραχιονα A || 47 εἰ θυγ. compl.]
θυγ. εἰ αναγγελιον μοι A | εἰμι 911] + ἐγω A